

Lintu

E. Demarsan - D. White

1. Maa-il - maan mä a - va - raan, jos men-nä voi - sin va - el - ta -
 maan ja voi-sin näh - dä kai - ken sen, myös pai-kan-kin niin läm - pöi -
 sen, mi-kä oh - jaa koh - ta - lo - a, mi-kä on ol - lut ai - ni -
 aan. Maa-il - maan mä a - va - raan, jos mennä voi - sin va - el - ta -
 maan ja voi-sin näh-dä kai-ken sen, mi viepi ih-mi-sen on-ne - hen.

2. Kaihoten nyt katselen,
 kun lentää tuolla lintu pienoinen.
 Se nousta korkealle saa
 ja näkee kauniin, kauniin maan.
 Täällä nurmet, metsät vihannoi,
 puut vetten pintaan heijastua voi.
 Miksi jäisin ikävään,
 kun lintu siivin lähtee lentämään?
 Mä lapsi maanhan olen vain
 ja täällä tehtäväni sain.

3. Vaikka joskus vaeltaa
 mä voisin kauas merienkin taa,
 en omaa maata unhottaa
 mä silti tahdo milloinkaan.
 Minne vaiheissani joudunkin,
 taas mieli tänne palaa takaisin.
 Niin kuin muuttolinnun tie,
 ain elon polku varmaan kotiin vie,
 ja mielen lämmön suuren saa
 tää kaunis, armas synnyinmaa.

1. säk. Suom. sanat Erland Sundqvist
 2. ja 3. säk. Suom. sanat Hilikka Norkamo